

El procés de pau entre el PSOE i el PP va per mal camí. És veritat que no tenim gens clar el d'ETA, però el del PP és evident que no funciona. Per als líders ultradretans no és suficient que De la Vega comparega cada dia per a repetir l'eterna cantilena: que no es pagarà cap preu polític, que es farà justícia, que es respectarà el dolor de les víctimes, etc. Tant és així, que fins i tot sembla que no podria començar el procés de pau amb ETA sense una negociació prèvia i fiable amb el PP. Pecaré d'innocent, ja ho sé, però estaria bé això, i ningú clamaria que «*amb la dreta no es pacta*» ni que per això «*l'esquerra es trenca*».

De moment no està quallant, o no del tot, la crispació que la dreta tracta d'activar, però no tant perquè les esmentades cantilenes del Govern estiguen treballant com a mur de contenció de les ofensives dretanes, sinó perquè les arengues del PP estan ja gastadíssimes: anys i anys del «*se rompe España*» i del «*no se negocia con terroristas*» segurament deu passar factura quan, al capdavall, no veiem cap trencament ni cap sacrilegi en convèncer els terroristes per tal que abandonen la violència.

Aleshores, de què es tracta? Per què Rajoy, la setmana passada, va posar el crit en el cel? Per haver perdut el debat sobre l'Estat de la Cosa? No crec. Cal no oblidar que estem parlant de vots, de partidisme brutal i tornem a comprovar, com tantes altres vegades, que les qüestions fonamentals de l'Estat es juguen a la ruleta russa. Per a Rajoy ha sigut una catàstrofe l'anunci d'una primera reunió dels socialistes vascos amb Batasuna. Com pair totes les "catàstrofes" que han de vindre?